

Föreningsmeddelanden.

Entomologiska föreningen i Stockholm.

Högtidssammankomsten i Konstnärshuset den 13 dec. 1926.

Efter protokollsjusteringen meddelade ordföranden Prof. AURIVILLIUS, att styrelsen till nya medlemmar invalt:

Kand. KARL LANG, Malmö, och

Jägmästare THURE PALM, Alvastra.

Förre medlemmen Telegrafkommissarie ARNBERG i Skellefteå hade vidare återinträtt i föreningen.

Enligt stadgarna företogs val efter i tur avgående medlemmar i styrelsen nämligen ordföranden Prof. AURIVILLIUS, ledamöterna Doktor J. PEYRON och Apotekare J. W. HAMNER, jämte suppleanten Tandläkare FR. NORDSTRÖM. Samtliga omvaldes till sina befattningar.

Till revisorer valdes Byråingenjör A. MOLIN och Fil. kand. G. W. HEDGREN och till deras suppleanter Kapten C. SALMONSON och Fil. lic. O. LUNDBLAD. Till klubbmästare utsågs ånyo D:r KEMNER.

Första föredraget för dagen hölls av Fil. kand. O. AHLBERG, som talade om »Rönnbärsmalen, vårt viktigaste skadedjur i trädgårdarna» och belyste sin framställning med talrika skioptikonbilder av skadedjuret och dess skadegörelse. Under 5 års tid hade föredragaren ägnat detsamma ett ingående studium och därunder kommit till viktiga slutsatser angående möjligheten för dess bekämpande. Dess biologiska förhållanden hade i detalj fastställts och många olika medel prövats på sin förmåga att döda skadedjuret eller förhindra dess skadegörelse. Stora försök att reducera skadedjurets antal genom avplockning av rönnbären i hela trakter hade företagits, särskilt på Visingsö, och en kraftig nedgång av malbeståndet hade visat sig kunna ernås på denna väg. Vid senare felslagning av fruktsättningen på rönnarna och därmed följande angrepp på äppleträden hade emellertid malarna trots detta visat sig i mycket stort antal, säkerligen ditförda av vindar från trakter, där ingen rönnbärsplockning och därmed följande reduktion av malbeståndet ägt rum. Metoden att bekämpa skadedjuret medelst avplockning av rönnbären hade således svikit förväntnin-

garna, då malens förflyttningsmöjligheter tydligen äro rätt mycket större än som väntats.

Bättre resultat hade besprutningar givit och särskilt upprepade behandlingar av äpplearten med nikotinämnen. Med sådana hade föredragaren nått utmärkta resultat, som visade en rätt säker väg att undgå den stora förlust, som rönnbärsmalen vissa år tillfogade fruktodligen i landet. De närmare resultaten av undersökningen skulle inom kort framläggas i ett meddelande från Centralanstaltens lantbruksentomologiska avdelning. [Nr 324(52) 1927.]

Ordföranden tackade Assistenten AHLBERG för det intressanta föredraget och överlämnade därefter ordet till D:r KEMNER, som talade över »Det 2:dra nordiska entomologmötet i Köpenhamn 1926». Efter att inledningsvis ha berört de stora svårigheter, som varit förknippade med anordnandet av det första nordiska entomologmötet i Stockholm, som på grund av tvekan inom själva kommittén för detsamma varit nära att inställas, skildrade talaren den storartade anslutning och allmänna entusiasm, som präglat det andra mötet i Köpenhamn 12—15 augusti 1926. Med detta möte, som blivit en upplevelse för alla, som deltog däri, kunde idén om gemensamma möten för nordens entomologer anses fullt förverkligad och genom sin framgång säkrad. I anknytning till förevisandet av den grupp bild, som togs vid besöket å försöksstationen i Lyngby, där flertalet av de över 60 deltagarna var närvarande, omnämnde föredragaren ett flertal av de mera kända mötesdeltagarna och deras föredrag eller insatser i annan riktning vid mötet. Anförandet avslöts med den förhoppning, att deltagandet måtte bli lika livligt och utbytet lika värdefullt vid det tredje nordiska entomologmötet 1929 i Hälsingfors, till vilket finnarna under mötet i Köpenhamn inbjödo.

Efter föredragen meddelade Tandläkare NORDSTRÖM, att han i norra Värmland funnit en för Sverige ny mätarefjäril, som stod *Larentia suffumata* H.S. nära. Möjligen kunde den tillhöra den ostasiatiska arten *minna* BUTL., närmast funnen i nordvästra Ryssland och i Finland, eller också *otregiata* METCALF, första gången beskriven från England, men senare funnen i nedre Österrike och på Harz. Fyndet demonstrerades jämte de närliggande arterna.

Beträffande förekomsten av *Ergates faber* i Sverige bad D:r J. F. A. LINDEGRÉN att få göra följande påpekande. I Professor TRÄGÅRDHS föredrag om Gotska Sandön vid föreningens oktobersammankomst hade nämnts, att det syntes tvivelaktigt, om arten numera ännu finnes levande på Gotland, ett tvivel, som även uttalats av JANSSON i hans redogörelse för Gotska Sandöns insektsfauna 1925. Talaren hade emellertid haft tillfälle att själv personligen konstatera, att *Ergates* ännu verkligen finnes på ön. Ett ♂-exemplar hade tagits vid Slite i september 1915 och ett ♀-exemplar på samma lokal i juli 1916. Beträffande Gotlands insektsfauna för övrigt hade han vidare bl. a. observerat, att den lilla,

vackra *Crioceris lilii* uppträdde som allmänt skadedjur på bladen av vita liljor såväl vid Slite som i Visby.

I anknytning till Dr LINDEGRÉNS anförande meddelade Fil. kand. EINAR INGELSTRÖM, att en vän till honom tagit ett ♀-exemplar av *Ergates faber* vid Lummelunda på Gotland 1921. Att denna ståtliga långhorning alltså fortfarande förekom på denna ö kunde alltså anses säkert ådagalagt.

Sammankomsten avslöts med supé och festligt samkväm i Skogshögskolans lokaler, varvid ett 20-tal medlemmar voro närvarande.

Sammanträdet å Skogshögskolan den 12 mars 1927.

Ordföranden, Prof. AURIVILLIUS, öppnade mötet och meddelade, efter protokolljusteringen, att styrelsen till nya medlemmar invalt:

Folkskoleseminariet i Växjö,

Kassör N. G. BERGVALL, Stockholm,

Banktjänstemannen HARRY ARWALL, Göteborg.

Till föreningens högtidssammanskomst i dec. 1926 hade ingått ett hälsningstelegram från en grupp finska entomologer i Hälsingfors. Genom eftersändning hade telegrammet icke framkommit i tid till mötet. Nu föredrogs det, och beslöt föreningen att med tacksamhet lägga det till handlingarna.

Första föredraget för dagen hölls av Prof. TRÄGÄRDH, som talade om: »Nyare undersökningar över melanism hos fjärilar». Inledningsvis anförde han de fakta angående värme- och köldmelanism, som sedan länge förelågo, och till vilka STANDFUSS, FEDERLEY och andra bidragit med viktiga undersökningar. Utom denna temperaturmelanism hade under de senare åren undersökningar över ett annat slag av melanism utförts av HARRISON m. fl. Man hade sedan länge märkt, att i omgivningarna av vissa stora industricentra såväl i England som i andra länder mörka former av vissa fjärilar började bliva allmänna, under det att de ljusare grundformerna försvunno från samma lokaler. Sedan man konstaterat, att trädens blad inom dessa zoner voro belagda med vissa metallsalter, anställde man försök med uppfödning av larver till vissa andra fjärilarter, till vilka melanistiska former voro okända, med blad impregnerade med dessa metallsalter. Melanismen visade sig därvid stundom kunna framkallas genom denna diet, och vid korsningsförsök visade det sig därvid också, att melanismen förhöll sig som en nytillkommen arvsfaktor, som nedärvdes enligt det Mendelska schemat. De intressanta försöken syntes tala för att fjärilarnas genotypa konstitution skulle kunna låta sig påverkas på detta sätt.

Med anledning av det intressanta föredraget yttrade sig ett flertal medlemmar. Prof. AURIVILLIUS anförde, att *Dicranura vinula*, som nämnts bland de former, som påverkades i industriområden, i Hälsingland uppvisade en hanform, som skilde sig exempelvis från tyskt material av samma art därigenom att framvingarna äro ljusare, mera

genomskinliga. FEDERLEY hade närmare studerat detta förhållande och funnit, att den nordliga formens vingfjäll av kylan blevo mindre, fast ej svartfärgade.

Tandläkare NORDSTRÖM anförde, att en del fjärlformer i motsats till det vanliga förhållandet blevo mörkare söderut. *Argynnis thore* var exempelvis i alperna betydligt mörkare än den skandinaviska rasen, *borealis*, av samma fjärl. Den mörka formen av *Dicranura vinula*, v. *fantoma*, var funnen även i Sverige, närmare bestämt i Lappland och Hälsingland. Den mörka formen av *Cymatophora or*, v. *albingensis* WARN. är ej endast känd från industriområden. Talaren hade tagit flera exemplar av en svensk form av denna fjärl, som skiljer sig från *albingensis* endast därigenom att svartfärgningen ej når ända ut till vingkanten.

D:r ROMAN påpekade, att bägge formerna av melanism, såväl temperatur- som industrimelanism, förekomma även hos parasitsteklarna och sannolikt i samma utsträckning som hos fjärlarna. Hos en och samma ichneumonid, *Pimpla alternans*, ha exempelvis bägge slagen konstaterats.

Som andra punkt på föredragningslistan förekom åter ett föredrag av Prof. TRÄGÅRDH över: »Undersökningar över markfaunan i Kulbäcksliden». Av de undersökningar, som igångsatts det senare året, hade, framhöll talaren, framgått, att antalet i marken förekommande djurformer varierade inom mycket vida gränser, från fullkomlig brist på arthropoder och maskar upp till c:a 25,000 djur pr kg. lufttorr substans. Vid sammanställningen av de vunna resultaten hade det visat sig lämpligt att skilja mellan 2 olika grupper av markdjur, nämligen en grupp, omfattande maskar, insekter och andra större arthropoder, och en annan grupp omfattande acarider och collemboler. Individantalet inom bägge grupperna sjönk snabbt ned mot gränsen för mineraljorden. I övrigt visade de båda grupperna rätt olika individrikedom under olika förhållanden. Den förra gruppen, som föredragaren kallade makroarthropoder, var betydligt talrikare företrädd i förna bildad av löv, än i sådan bildad av barr, under det att den senare gruppen, mikroarthropoder, var ungefär lika företrädd i dessa båda olika slag av skogsmark. Föredragaren väntade rätt intressanta resultat av vidare undersökningar på detta område.

Efter föredragen förevisade Prof. TRÄGÅRDH den för Sverige nya barkborren *Scolytus triarmatus* EGGERS, som funnits vid Haga invid Stockholm. En undersökning av museimaterial av den svenska arten *Scolytus scolytus* hade därtill visat, att den ofta förväxlats med den nämnda *triarmatus*, som hittills varit mycket litet känd, men som med största sannolikhet var ganska allmänt utbredd i vårt land.

Till sist demonstrerade Fil. kand. O. SMEDBERG en del högin-tressanta filmnyheter från Svensk Filmindustris skolfilmsavdelning. Efter ett inledningsanförande, vari filmens betydelse för naturvetenskaperna

belystes, visades dels ett par laboratoriefilmer, nämligen en framställning av *Cicindela*-larvens utveckling och liv i sitt sandrör i marken, och *Corethra plumicornis* egendomliga levnad i vattnet, dels ett par delar av entomologiska utomhusfilmer, ett brottstycke ur G. BOGES naturvetenskapliga film från Sumatra med bl. a. den spinnande myran *Cecophylla smaragdina* och en del av UFA's utomordentliga Sydamerika-film med bladskärarmyror och annat.

Mötet avslöts med sedvanlig kollation och samkväm, vari ett 20-tal medlemmar deltog.

Sammanträdet å Skogshögskolan den 7 maj 1927.

Ordföranden öppnade mötet med meddelandet, att föreningen genom döden förlorat sina medlemmar förre tullförvaltaren J. VLEUGEL, Luleå, och förre Lektorn CARL OSKAR VON PORAT, Jönköping. Den senare hade sedan mycket länge varit medlem i föreningen och utövat en erkännansvärd verksamhet som samlare och författare på det entomologiska och närliggande zoologiska områden. En biografi och nekrolog över honom skulle inom kort inflyta i tidskriften (Ent. Tidskr. 48. 1927, p. 125).

Till nya medlemmar har styrelsen invalt:

Agronom E. BRANDT, Karlskoga, och
kandidat ANDREAS LEVIN, Göteborg.

Dessutom hade Jägmästare EDW. WIBECK återinträtt i föreningen.

Som sökande till GRILL'ska vandringsstipendiet hade 5 sökande anmält sig. På styrelsens förslag utsåg föreningen till stipendiat för 1927 studeranden i tredje ringen vid Norrköpings h. a. läroverk, GUSTAF PETERSSON, som sökt stipendiet för en resa i södra delen av Kalmar län, där skalbaggar, steklar, tvåvingar och skinnbaggar skulle insamlas.

Revision av föreningens räkenskaper för 1926 hade verkställts av revisorerna Byråingenjör A. MOLIN och Fil. kand. G. W. HEDGREN. Revisionsberättelsen föredrogs av den förre, och beslöt föreningen på deras hemställan att bevilja styrelse och kassaförvaltare full och tacksam ansvarsfrihet för det gångna året. (Revisionsberättelser för åren 1925 och 1926 avtryckas efter mötesreferaten. Se sid. 237.)

Föredraget för dagen hölls av Grosshandlare KNUT KNUTSSON, som talade över: »Minnen från Kamerun och Kamerunprocessen». Föredragaren, som redan 1883 begivit sig ut till Kamerun, skildrade på ett medryckande sätt land och folk på Kamerunberget och de svårigheter, som mött den svenska koloniseringen i detta avlägsna land, ej minst från den stormakts sida, som snart nog ockuperade hela Kamerunområdet. Bortsett från kortare rekreationsresor till hemlandet hade föredragaren vistats därute ända till 1895. En mängd skioptikonbilder belyste den intressanta framställningen.

Mötet avslöts med sedvanlig kollation i skogshögskolans lokaler.

Sammanträdet å Skogshögskolan den 8 okt. 1927.

Ordföranden Prof. AURIVILLIUS öppnade mötet och meddelade, att föreningen genom döden förlorat sina medlemmar Trädgårdsinspektör M. P. ANDERSEN, Jönköping, och Lektorn E. JÄDERHOLM, Norrköping.

Till nya medlemmar hade styrelsen invalt:

studeranden HJALMAR VIRGIN, Gärdlösa,

studeranden ARNE JANSSON, Södertälje,

Magister JAAKKO LISTO, Dickursby, Finland, och

D:r HUGO KAHL, Custos of Entomology, Carnegie Museum Pittsburg, U. S. A.

Från Prof TULLGREN hade ingått en skrivelse av följande innehåll:

»År 1924 beslöt föreningen på sin styrelses förslag att till § 6 i stadgarna skulle göras ett tillägg innebärande att styrelsen ägde inom sig utse en vice ordförande, som i ordförandens frånvaro skulle leda föreningens förhandlingar. Undertecknad tillåter sig nu hemställa, att föreningen måtte besluta, att vice ordföranden hädanefter väljes i likhet med ordföranden och sekreteraren av föreningen på årsmötet den 14 dec. och att i anledning därav följande stadgeändringar göras:

1:o. § 5 erhåller följande lydelse:

Föreningens angelägenheter handhas av en bland föreningens medlemmar vald styrelse, bestående av ordförande, vice ordförande och sekreterare, samt 4 andra ledamöter jämte två suppleanter. De väljas på årsmötet den 14 dec. för en tid av två år sålunda, att ena året vice ordföranden och sekreteraren jämte (första gången efter lottning) två andra styrelseledamöter och en suppleant o. s. v.

Styrelsens ordförande, vice ordförande och sekreterare äro tillika föreningens.

Vid tillfälligt förfall inträder för ordföranden, vice ordföranden eller sekreteraren annan styrelseledamot, och för annan styrelseledamot suppleant.

2:o. § 6 erhåller följande lydelse:

Förutom ordförande, vice ordförande och sekreterare o. s. v. I öyrigt lika med stadgarna före 1924.

3:o. Som punkt 2 i § 8 tillägges:

Vid förfall för ordföranden inträder vice ordföranden som ställföreträdare.»

Ordföranden meddelade, att förändringarna huvudsakligen voro betingade av viceordförandeposten, som enligt redan fattat beslut skulle innehavas av en av styrelseledamöterna. Styrelsen ville för sin del tillstyrka förslaget att antagas såsom vilande till nästa ordinarie sammanträde, och beslöt föreningen i enlighet därmed.

Föredraget för dagen hölls av Prof. AURIVILLIUS, som talade om »Konstfärdighet hos fjärillarver». Inledningsvis påpekade han, att i jämförelse med många andra insektgrupper fjärilarna voro rätt litet utrustade med högre instinkter. En rätt hög konstfärdighet kunde emellertid trots detta rätt lätt konstateras hos ett flertal även av våra svenska fjärilars larver. Särskilt kom denna konstfärdighet till synes vid konstruerandet av de ofta högst ändamålsenliga kokonger, som vissa förfärdigade för vilan i puppstadiet. Påfågelspinnarens päronformade puppkokong med sin egendomligt väl skyddade öppning var ett exempel därpå, och björkspinnarens (*Eriogaster lanestris*) med en luftventil försedd, eljest tätt slutna kokong var ett annat. Vissa tropiska saturnider hade vanan att vid förpuppningen bygga en gemensam stor spånad för pupporna, och föredragaren demonstrerade ett mycket egendomligt exempel på denna vana hos en sydamerikansk *Hylesia*-art, som hemförts från Amazon-området av D:r ROMAN. Puppsspånaden bestod hos denna art av en halvmeterlång, armstjock, fast spånad, spunnen kring en fingertjock gren. Inuti den fasta, bruna vävnaden lågo pupporna tätt, vardera i en liten kammare. Antalet puppor i den gemensamma spånaden uppgick säkert till ett par hundra.

Efter det intressanta anförandet, som belystes med preparat och skioptikonbilder, refererade Prof. AURIVILLIUS den engelske forskaren POULTONS arbete över vissa experiment med den afrikanska dagfjäriln *Papilio dardanus*, vilka utförts av VAN SOMMEREN. Denne senare, som vistats ett flertal år i Afrika, hade uppfött larver till den nämnda *Papilio*-arten och därvid funnit, att om pupporna vid en viss tidpunkt i sin utveckling utsattes för skakningar av visst slag, detta invercade så på de ur pupporna kläckta fjärilarna, att hanarna förlorade det för dem karakteristiska svansbihanget på bakvingarna. Upprepade försök med puppmaterial från skilda trakter hade enligt POULTON bekräftat den synnerligen egendomliga iakttagelsen.

Efter referatet demonstrerade Fil. kand. G. W. HEDGREN ett gynandomorf exemplar av en *Odynerus*-art, som uppvisade dels manliga, dels honliga karaktärer. Exemplet hade infångats vid Experimental-fältet.

Doktor J. F. A. LINDEGRÉN förevisade en stor sydeuropeisk *Carabus*-art, som införts till Stockholm i en korklast. I en korkfabrik på Södermalm i Stockholm hade stundom även andra sydeuropeiska djurformer iakttagits i barkbalarna, bl. a. vid ett tillfälle en större orm.

Till sist meddelade Tandläkare F. NORDSTRÖM, att den för Sverige nya fjäriln *Mesogona oxalina* tagits i Bohuslän av studeranden ULF BERGSTRÖM. I Halland hade vidare påträffats de sällsynta jordflyna *Agrotis (Rhyacia) castanea* ESP. och *A. glareosa* ESP.

Mötet avslöts med sedvanlig kollation, i vilken 18 medlemmar deltog.

Extra sammanträdet i Konstnärshuset den 5 nov. 1927.

Med anledning av den österrikiske entomologen D:r FRANZ HEIKERTINGERS besök i Sverige hade föreningen inbjudit honom hålla ett föredrag om sina nya idéer angående mimikry och närliggande zoologiska problem vid ett extra sammanträde.

Professor AURIVILLIUS öppnade mötet med en hälsning till D:r HEIKERTINGER, erinrande om hans värdefulla insatser såsom utforskare av Halticidernas systematik och oekologi och nu senast såsom författare på mimikry-området. D:r HEIKERTINGERS föredrag, som hölls på tyska, hade titeln: »Das Problem der natürlichen Schutzmittel der Tiere im Daseinskampf, mit besonderer Berücksichtigung der Mimikry». Det beledsagades av en stor mängd bilder visande alla de klassiska exemplen på skyddande likhet och mimikry, som bruka finnas i handböcker och uppslagsverk, och formades till en skarp kritik av gängse uppfattningen av dessa företeelser. Ett flertal s. k. skyddade insekter utgjorde rent av huvudfödan för vissa insektätande djur, och noggranna magundersökningar av insektätande fåglar hade exempelvis fastslagit, att de större skinnbaggarna, som enligt gängse uppfattning skulle vara väl skyddade av sina stinkkörtlar, förekommo mycket talrikt just i fågelmagarna. På samma sätt menade talaren, att i flertalet fall inga verkliga undersökningar ligga till grund för de exempel på skyddande förklädnad och mimikry, som ständigt anföras. Vanligtvis är det rena skrivbordspekulationer, som ligga bakom det hela, och de skyddande likheterna uppletas nog oftast i museilådor eller samlingar, där inga som helst uppgifter om den biologiska miljön, i vilken djuren en gång levat, förekomma.

I många fall kunde även den s. k. skyddande eller varnande färgteckningen eller formen redan genom en enkel undersökning befinnas vara endast ett led i, eller en tillfällig överdrift av ett färgschema eller en utrustning, som utmärkte en hel grupp närstående insekter, av vilka de flesta alls icke voro skyddade genom någon likhet eller varnande färg. Färgteckningen hos den bjärt svart och gult tecknade långhorningen *Leptura quadrifasciata*, som av mängden ansågs vara en skyddande efterhärming av de farliga getingarnas brokiga dräkt, kunde exempelvis lätt visas vara en enkel vidareutveckling av färgteckningen med punkter och annat, som förekom hos andra *Leptura*-arter, som icke det minsta erinrade om getingar. Slutligen var det därtill ett faktum, att de gaddförsedda steklarna, trots sina gaddar, i många fall voro rent av huvudnäringen för vissa insektätande fåglar.

På samma sätt kritiserades en mängd andra fall och påvisades de absurditeter, vartill en del mimikryentusiaster, mest amatörer, låtit förläda sig. Föredragaren höll före, att en naturlig vidareutveckling av form- och färganlag, som finnas hos vissa släkten, gävo en vida naturligare förklaring till de egendomliga, men rent tillfälliga likheter, som

betecknats som skyddande likhet och mimikry. Sjelva grunden till hela detta åskådningssätt, antagandet att djurformerna, särskilt insekterna, skyddades genom dessa egenskaper, hade enligt föredragarens mening i alla verkligen opartiskt undersökta fall visat sig vara falsk, och det hela kunde således betraktas som ett misstag.

Mötet avslutades med ett festligt samkväm i Konstnärsklubbens lokaler, varvid föreningen, dess ordförande och hedersgäst firades med tal och skålar.

N. A. Kemner.

Revisionsberättelser för 1925 och 1926.

Undertecknade, utsedda att granska Entomologiska Föreningens i Stockholm räkenskaper för år 1925, få efter fullgjort uppdrag avgiva följande

Revisionsberättelse för 1925.

Vinst- och Förlustkonto.

Inkomster:

Årsavgifter	Kr.	1,950:—
Räntor	»	1,970: 81
Statsanslag	»	2,000:—
Entomologisk tidskrift	»	764:—
Svensk Insektfauna	»	335: 55
	<u>Kronor</u>	<u>7,020: 36</u>

Utgifter:

Räntor	Kr.	178: 46
Entomologisk tidskrift	»	4,040: 12
Svensk Insektfauna	»	1,066: 38
Biblioteket	»	32: 66
Omkostnader	»	840: 14
Kapitalkonto	»	862: 60
	<u>Kronor</u>	<u>7,020: 36</u>

Utgående Balanskonto:

Tillgångar:

Obligationer	Kr.	30,000:—
Statsanslag	»	2,000:—
Bankkonto	»	1,973: 58
Kassakonto	»	674: 92
Biblioteket	»	1:—
	<u>Kronor</u>	<u>34,649: 50</u>

Skulder:

Regnells fond	Kr.	2,000 —
Wahlbergs fond	»	2,000:—
Grills fond	»	3,650: 72
Sandahls fond	»	10,000:—
Smitts fond	»	6,400:—
Ständiga ledamöters fond	»	4,800:—
Publikationsfonden	»	4,107: 75
Reserverade biblioteksmedel	»	395: 09
Kapiralkonto	»	1,295: 94
		<hr/>
	Kronor	34,649: 50

Föreningens fonder.

Ingen förändring sedan räkenskapsårets början, utom att Grills fond ökats med 81: 46 kr. och ständiga ledamöters fond med 400 kr.

Föreningens medlemmar.

Årsavgifter ha under 1925 betalats av 195 medlemmar. Föreningen räknar dessutom 49 icke betalande (hedersledamöter, ständiga etc.) medlemmar. Hela antalet medlemmar är alltså 244. Föregående år 1924 uppgick medlemsantalet till 254.

Revisorerna, som granskat samtliga räkenskaper, verifikationer och handlingar, ha funnit allt i god ordning och kunna på grund härav hemställa till föreningen, att full och tacksam ansvarsfrihet beviljas styrelse och kassaförvaltare för räkenskapsåret 1925.

Stockholm den 29 april 1926.

J. W. Hammer.

Adolf Molin.

Revisionsberättelse för 1926.

Undertecknade, utsedda att granska Entomologiska Föreningens i Stockholm räkenskaper för år 1926, få efter fullgjort uppdrag avgiva följande revisionsberättelse.

Vinst- och förlustkonto:

Inkomster:

Årsavgifter	Kr.	1,900:—
Intressekonto	»	2,152: 38
Statsanslag	»	2,000:—
Entomologisk tidskrift	»	257: 55
Svensk Insektfauna	»	290: 55
Biblioteket	»	87: 17
		<hr/>
	Kronor	6,687: 65

Utgifter:

Intressekonto	Kr.	189: 04
Entomologisk tidskrift	»	3,090: 84
Svensk Insektfauna	»	2,052: 04
Biblioteket	»	580: 07
Omkostnader	»	667: 53
Kapitalkonto	»	108: 13
	Kronor	6,687: 65

*Utgående balanskonto:**Tillgångar:*

Obligationer	Kr.	30,000: —
Falkenströms konto	»	4,066: 90
Bankkonto	»	477: 51
Kapitalräkningskonto	»	43: 50
Biblioteket	»	1: —
	Kronor	34,588: 91

Skulder:

Regnells fond	Kr.	2,000: —
Wahlbergs fond	»	2,000: —
Grills fond	»	3,733: 26
Sandahls fond	»	10,000: —
Smitts fond	»	6,400: —
Ständiga ledamöters fond	»	4,900: —
Publikationsfonden	»	4,107: 75
Hamners konto	»	43: 83
Kapitalkonto	»	1,404: 07
	Kronor	34,588: 91

Föreningens fonder.

Sedan räkenskapsårets början ha Grills fond ökats med 82: 54 kr. och ständiga ledamöters fond med 100 kr. Övriga fonder äro oförändrade.

Föreningens medlemsantal.

Årsavgifter ha under 1926 hetalats av 180 medlemmar. Föreningen räknar dessutom 47 icke betalande (hedersledamöter, ständiga, etc.) medlemmar. Hela antalet medlemmar var alltså år 1926 summa 227. År 1925 uppgick medlemsantalet till 244.

Revisorerna, som granskat samtliga räkenskaper, verifikationer och handlingar, ha funnit dem i ordning och kunna på grund härav hemställa till föreningen, att full och tacksam ansvarsfrihet beviljas styrelse och kassaförvaltare för räkenskapsåret 1926.

Stockholm den 7 maj 1927.

G. W. Hedgren.

Adolf Molin.

Enl. fullmakt.